

[Lanåbrugsministeren.]

henviste til, hvad nogle britiske baconeksperter fra det britiske landbrugsministerium havde sagt, og hr. Nyboe Andersen nævnte, at det var mærkeligt, at vi ikke også lagde vægt på, hvad danske eksperter sagde. Jeg vil da gerne sige, at det gør vi naturligvis også. Hr. Nyboe Andersen citerede et engelsk ugeblad. Det må måske være mig tilladt at citere fra et dansk dagblad, nemlig Politiken fra den 31. januar, hvor den administrerende direktør for Danish Agricultural Producers, hr. Knud Skouby, udtaler, at man vil starte en stor reklamekampagne for at øge salget af dansk bacon og danske svineprodukter i England. Der står, hvis jeg må have lov til at citere ordret fra avisen:

„Direktør Skouby forudså . . . en øget markedsandel for dansk bacon i Storbritannien. Årsagen til hans optimisme var dels faldet i den britiske baconproduktion i de sidste måneder, dels afviklingen over de næste fire måneder af subsidierne til de britiske baconproducenter.“

Jeg må vel have lov til at betragte hr. direktør Skouby som en specialist på dette område. Jeg citerer videre:

„Standsningen af subsidierne ville efter direktør Skoubys mening bevirke, at priserne på britisk bacon ville bevæge sig op i nærheden af de danske, så vi konkurrencemæssigt kommer til at stå bedre end før.“

Dette blot som en stiltfærdig kommentar til hr. Nyboe Andersens og hr. Anders Andersens bemærkninger om disse problemer.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Som den, der i det daglige har den store ære — og i reglen også den store glæde — at formidle samarbejdet mellem folketinget og regeringen i markeds-sager, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om det, dagens debat drejer sig om: forholdet mellem regeringen og folketinget, og et par bemærkninger om nogle af de økonomiske vurderinger, der er fremsat i formid-dagens indlæg.

Dengang man behandlede tiltrædelsesloven i sommer, var der enighed om, at man ud over det, der var formuleret i paragraferne, skulle prøve at sikre markedsudvalget en særlig status, og jeg erindrer, at jeg havde møde med udvalget for forretningsor-

denen for at undersøge, om vi allerede dengang skulle forudse, at vi ændrede folketin-gets forretningsorden og dér indføjede sær-lige bestemmelser om markedsudvalget, der gav det en særlig status. Der var dengang diskussion om, hvorvidt det skulle foregå ved en særlig lov, men man kunne ikke på det tidspunkt blive enig mellem folketin-gets partier om at vælge en af de to udveje, og man mente, at det så kunne vente til efter folkeafstemningen, da det jo først ville have reel betydning efter Danmarks egentlige medlemskab den 1. januar i år.

Hr. Nyboe Andersen fremsatte nogle kri-tiske bemærkninger om det tidspunkt, rege-ringen valgte til at fremlægge et forslag til en opfølgning af tiltrædelsesloven, men sa-gen er jo den reelle, at det, der bevirkede, at vi ikke fik ordnet forholdene inden den 1. januar i år, var, at man ikke kunne finde frem til en enstemmig holdning med hen-syn til, hvordan dette problem skulle løses her i folketinget.

Det skyldes nok, at der var mange her i denne sal, som ikke på det tidspunkt var klar over nødvendigheden af at give mar-kedsudvalget en helt særlig status. Jeg hu-sker flere samtaler med fremtrædende med-lemmer af dette folketing, der mente, at det endog kunne være betænkeligt at give mar-kedsudvalget samme status som det uden-rigspolitiske nævn, og som nævnte, at hvis der var virkelig væsentlige sager, så måtte de nok behandles i det udenrigspolitiske nævn.

Nu er man kommet til den erkendelse, hvad jeg også finder er rimeligt, at fordi en del af de beslutninger, der træffes i Bruxel-les, får direkte retsvirkning for danske bor-gere, så må det folketingsorgan, der beskæf-tiger sig med disse sager, også have en særlig status. Ja, man er nu gået så vidt — hvad jeg heller ikke kan have noget imod — at man oven i købet skal bruge dette folke-tingsudvalg til at konstatere den parlamen-tariske tilstand her i landet, for så vidt angår spørgsmålet om tilslutning til rege-ringens forslag — noget, der jo sædvanligvis foregår i denne sal. Dermed får markedsud-valget selvfølgelig en kolossalt central place-ring.

Det indebærer også, at man for at komme i dybden med sagerne må have en særlig grad af fortrolighed, og der er ret stor for-